

Till Generaldirektör Dan Eliasson
Migrationsverket
601 70 Norrköping

Stockholm 22 februari 2010

Angående konsekvenser av Dublinförordningen för ensamkommande barn

Vi vill uppmana Migrationsverket att använda sig av den undantagsbestämmelse som finns i Dublinförordningen när det gäller ensamkommande barn som riskerar att överföras till ett första asylland där barnets rättigheter kränks. Låt det asylsökande barnet stanna i Sverige i sådana situationer och få sin ansökan prövad här.

Med hänsyn till de undermåliga förhållandena och bristen på respekt för barns mänskliga rättigheter i en del EU-länder i mottagandet av asylsökande, anser vi att det är i strid med FN:s konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen) att strikt tillämpa Dublinförordningens huvudregel.

Vi anser att grundtanken med ett enhetligt regelverk inom EU är positivt och att medlemsländernas regeringar och EU:s institutioner har ett stort ansvar när det gäller genomförande och uppföljning. Men när kritik om förhållanden framkommer och rapporter om kränkningar av rättigheter redovisas krävs att de rättstillämpande myndigheterna, såsom Migrationsverket, tar sin del av ansvaret som ligger just i den individuella prövningen.

Förutom Dublinförordningen är även bestämmelsen om barnets bästa, som har sin grund i barnkonventionen, en del av den svenska utlänningslagstiftningen. Den sistnämnda bestämmelsen utgör dessutom en så kallad portalparagraf vilket innebär att den ska tolkas och tillämpas i samtliga ärenden som rör barn.

Vi är kritiska till den förklaring ni ger på er hemsida när det gäller möjligheten att göra undantag från Dublinförordningen. Där hävdas att det krävs starka humanitära skäl som ska vara intimt förknippade med barnets personliga situation för att låta barnet stanna i Sverige och få sin asylansökan prövad här. De allmänna förhållandena i mottagarlandet är således inte sådana skäl. Vår uppfattning är att det både är rättsosäkert och orimligt att frikoppla den allmänna situationen i ett land från den individuella prövningen om hur barnets bästa påverkas av beslutet. Frågan om det enskilda barnets skäl för att inte överföras till ett första asylland kan inte ses isolerat från de generella brister som råder i ett visst land när det gäller till exempel tillgång till sjukvård och skola.

Vi träffar gärna dig och dina medarbetare för att diskutera denna fråga mer ingående.

Med vänlig hälsning

Charlotta Sterky
Stf Generalsekreterare
Rädda Barnen

Véronique Lönnerblad
Generalsekreterare
UNICEF Sverige